

عنوان مقاله:

اثربخشی رابطه درمانی والد-کودک به روش فیلیال بر ابرازگری هیجانی در مادران شاغل

محل انتشار:

دومین کنفرانس علوم اجتماعی، روانشناسی، علوم تربیتی و علوم انسانی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا جعفری - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه روانشناسی دانشگاه پیام نور کیش

حسین زارع - استاد گروه روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی رابطه درمانی والد-کودک به روش فیلیال (فیلیال تراپی) بر ابرازگری هیجانی مادران شاغل دارای فرزند ۳ تا ۱۲ سال انجام شد. این پژوهش یک مطالعه نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه آزمایش و کنترل است. در این روش گروه آزمایش تحت مداخله ۵ جلسه ای بازی درمانی مبتنی بر رابطه والد-کودک به روش فیلیال بر گرفته از مدل درمانی لندرت به صورت جلسه های هفتگی ۲ ساعته قرار گرفتند. در این دوره گروه کنترل به فعالیت های معمولی خود پرداختند و هیچ مداخله ای دریافت نکردند. همچنین شرکت کنندگان هر دو گروه قبل و بعد از جلسه های درمان با مقیاس ابرازگری هیجانی کینگ و امونز مورد ارزیابی قرار گرفتند و در آخر داده های پژوهش با استفاده از نرم افزار آماری SPSS و روش آماری تحلیل کواریانس تک متغیره و چند متغیره تحلیل شدند. نتایج تحلیل ها چنین است که به ترتیب ۶۸ درصد تغییرها مربوط به متغیر ابرازگری هیجانی، ۷۰ درصد تغییرها مربوط به متغیر ابرازگری هیجانی مثبت، ۵۴ درصد تغییرها مربوط به متغیر ابراز صمیمیت و ۵۶ درصد تغییرها مربوط به ابرازگری هیجانی منفی در مرحله پس آزمون ناشی از تاثیر مداخله ی رابطه درمانی والد-کودک مبتنی بر رویکرد فیلیال بوده است. در نتیجه رابطه درمانی والد-کودک به روش فیلیال بر ابرازگری هیجانی مادران شاغل به صورت کلی اثر گذار است و همچنین بر زیر مقیاس های ابرازگری هیجانی یعنی ابراز هیجان مثبت و ابراز صمیمت در مادران اثر افزایشی داشته است و ابراز هیجان منفی در مادران را کاهش داده است.

کلمات کلیدی:

رابطه درمانی، فیلیال تراپی، والد-کودک، ابرازگری هیجانی، مادران شاغل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1448700>

